

Vona už se asi nikdy nevyvenčí!

No, fakt. Měla jsem tuhle takovej pocit. Nemá na to čas. Páč holub kam se podíváš!

Takže v poslední době to znamená, že nevenčím psa, ale Apače. Hned jak vyjdem z domu, uuuuž tam někde je holub. Když ne přímo pod schodama, tak někde opodál. A tím pádem se Tali převtělí do důležitýho ohaře a jde se plížmonit jak ten Apač. Plížmoní se, plížmoní, já ji chválím, občas jí pravím, aby se buď zastavila, nebo si rovnou sedla, pak se zase plížmoní, pak vystaví a protože ti holubi kolem nás jsou ostrřílený, tak se prostě plížmoní značně dlouho, než ho zvedne.

Fajn, dobrý jsem tomu ráda, ale postačilo by, kdybychom to tím taky ukončily, že jo. Jenže to ne, to se hnedle rozhlídne a už má v merku dalšího a zase začne plížmonit, vystavovat atd. Že by vykonala potřeby potřebný to nikoliv. A já ji v podstatě nemám teď kam nasměrovat tak, aby tam nějaký ten blbej holub nebyl. Jsou fšude. Jenže já jako nemám čas celej den pást někde holuba, musím taky jít ven s Rumíčkem a taky - to hlavně - se pak dostavit do práce. Za pasení holubůch mi nikdo platit nebude. Takže těžký to tetkon máme, já jí pak musím zkazit tu zábavu a vysvětlit jí, že pracovat se bude halt až někdy jindy.

Teď naposled to vyšperkovala, páč si v jednu chvíli konečně přičupla a jenže! No zrovinka v ten moment zblejskla u hřiště zase - jaký to asi překvapení, že! - holuba. No tak aby náhodou něco nepromeškala, blbka jedna, tak jak byla v tom podřepu, začla se plížmonit a zároveň konat. Tím pádem se z ní stal pojízdej kropičák, páč to už nezastavila a během toho plížmonění rovnou i čůrala. ☐ ☐ ☐

Neni času nazbyt chápete? Holub nečekááááá! ☐ ☐

Vona už se asi nikdy nevyvenčí!

